

FOTO: IGOR LAPAJNE

Delovanje institucij političnega sistema je za naš nadaljnji družbenoekonomski razvoj vsekakor zelo pomembno. Izvršni sveti in upravni organi družbenopolitičnih skupnosti imajo pri tem posebne naloge, nosijo pa tudi odgovornost: da so odprti do ljudi, da so sposobni, racionalno organizirani in učinkoviti. Vprašanje njihove odgovornosti je vprašanje družbene preobrazbe državne uprave.

OB PREDLAGANIH SPREMEMBAH ZAKONA O DRŽAVNI UPRAVI

Učinkovitost državne uprave

Do tega vprašanja smo večkrat kritični v ugotavljanjih, ki pa niso vselej poglobljena. Neke analize uresničevanja sistemskega zakona o državni upravi nimamo, vemo pa, da vsebine zakona ne uresničujemo tako, kot bi bilo treba!

Te dni razpravljajo delegati vseh samoupravnih sredin o informaciji o uresničevanju že omenjenega republiškega zakona: ugotavljajo sicer pomembne premike pri organiziranosti izvršnih svetov, ki so se že uveljavili pri izvrševanju funkcije spremljanja stanja in odgovornosti za stanje na vseh področjih družbenega dela v občini; zaustavilo se je zaposlovanje v upravnih organih itd; ugotavljajo pa tudi slabosti.

Delegati menijo, da izvršni sveti premalo razvijajo funkcijo usklajevanja in usmerjanja dela upravnih organov, da pomen te funkcije podcenjujejo, nadalje, da je učinkovitost upravnih organov še vedno nezadovoljiva, da upravni organi v razmerju do skupščin družbenopolitičnih skupnosti premalokrat nastopajo samostojno in neposredno prevzemajo odgovornost za predlagano rešitev.

Tudi delovanje upravnih organov v zvezi z uresničevanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi in občanov v upravnih zadevah ni zadovoljivo, prepočasno se uveljavljajo dohodkovni odnosi v delovni skupnosti, strokovni izobrazbi zaposlenih v državni upravi se posveča zelo malo pozornosti itd.

Informacija, o kateri razpravljajo delegati, vsekakor nakazuje sprejem nekaterih odločnejših ukrepov za pospešitev preobrazbe državne uprave. Ta informacija je bila dana v razpravo kot sestavni del predlaganih sprememb sistemskega zakona o državni upravi, izvršnem svetu in upravnih organih. Med spremembami velja opozoriti na predlog, da je izključena možnost izjemnega ponovnega imenovanja sekretarjev in predsednikov komitejev ter njihovih namestnikov po preteku dveh mandatnih dob, da je za funkcionarje, ki vodijo druge upravne organe, določeno, da so lahko največ dvakrat zapored imenovani na isto funkcijo, ter da je za sprejemanje odločitev v izvršnem svetu uvedena večina glasov članov. Te spremembe pravzaprav izhajajo iz ustavnih dopolnil, vezane so na uresničevanje kolektivnega dela, odločanja in odgovornosti pri izvrševanju funkcij državne uprave.

Temeljno izhodišče drugih sprememb pa je vsekakor racionalizacija dela v upravnih organih. Spremenjene so predvsem določbe, ki predstavljajo izhodišče za ustanovitev upravnih organov: pri določanju njihove organizacije je treba upoštevati obseg, vrsto, medsebojno povezanost in način izvrševanja nalog.

cs

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto X - 4. marec 1982

Štev.: 3-4 - BREZPLAČNO

DELEGATSKE VOLITVE - DOGOVOR SAMOUPRAVLJALCEV

Delegatski sistem tvorimo mi vsi

Samo še nekaj dni nas loči od najbolj množičnega dejanja več kot leto dni trajajočih priprav; stopili bomo na volišča in dali svoj glas za delegate, ki naj bi v prihodnjem mandatnem obdobju usklajevali naša hotenja, zahteve in stališča in sprejemali odločitve na podlagi skupnih interesov. Ob tem naj izrazimo prepričanje in željo - pa tudi poziv, naj ne bi bilo občana, ki ne bi 11. marca v svoji delovni organizaciji in 14. marca v svoji krajevni skupnosti oddal glas za delegate v družbenopolitičnih skupnostih in v silih.

Če govorimo o dolgotrajnih pripravah, potem mislimo na demokratično zasnovane predvolilne postopke, v katerih je sodeloval kar najširši krog delovnih ljudi in občanov. Iz množice evidentiranih možnih kandidatov je bilo potrebno izbrati tiste, ki bodo najbolj ustrezali na določenem področju. Kandidatne liste, ki so pred nami, so rezultat dolgotrajnih, poglobljenih in demokratičnih razprav.

Ob tem, ko se odpravljamo na volišča, pa najbrž ne bo odveč, če se ozremo nekoliko nazaj na prehojeno pot delegatskega sistema. Začelo se je pred osmimi leti, ko smo imeli prve delegatske volitve. Izvoljeni delegati so se tedaj znašli pred nevhvaležno nalogo, da zaorjejo ledino v sistem, kakršnega so poznali samo iz teoretskih zamisli in takrat že veljavnih dokumentov. Soočili so se z izredno trdno zakoreninjeno miselnostjo in z nalogo, da uveljavijo višjo obliko predstavniške-

ga in poslanskega sistema - delegatski sistem. Birokratske in tehno-kratske strukture v družbi so se zelo težko odrekale svojemu vplivu in možnosti, da so nastopale v vlogi zapovednika, ki naj bi mu bile delegatske skupščine samo glasovalni stroj za uveljavljanje predlogov in stališč.

Po drugi strani pa je bila miselnost v družbi še zelo nedelegatsko naravnana. Tisti, ki so v takratnem obdobju dojeli smisel delegatskega sistema, so imeli kar veliko pregla- vic pri uveljavljanju novega načina dela. Razbijati je bilo potrebno vpliv birokratskih in tehno-kratskih struktur in se boriti proti miselnosti, da delegat ne bo samo poslanec ali odbornik v starem smislu, ampak dejansko aktivni glasniki okolja, delegatske baze, iz katere je prišel.

Praksa je pokazala tisto, česar smo se sicer zavedali že v začetku: delegatski sistem je postal učinkovit in močan povsod tam, kjer je bila dejavna in učinkovita delegatska baza. Najbrž ne bomo povedali preveč, če pribijemo, da bo to pravilo obveljalo tudi v prihodnje. Delegatskega sistema ne bodo tvorili samo delegati, združeni v delegacije in kon-

ference delegacij. Delegatski sistem tvori vsa naša družba, kjer so delegati aktivni dejavniki v sredinah, iz katerih prihajajo in kjer dejansko delujejo kot podaljšana roka krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela, da na pristojnih mestih usklajujejo hotenja najširšega kroga delovnih ljudi in občanov, se dogovarjajo in sprejemajo najbolj optimalne odločitve na podlagi skupnih interesov.

V prihodnjem mandatnem obdobju - tretjem po vrsti in prvem, v katerega stopamo brez našega tovariša Tita, bomo morali opraviti še vrsto nerešenih zadev. Med drugim bomo morali izvojevati bitko v vojni s papirji; onemogočiti birokratskim strukturam v strokovnih službah, da zasipavajo delegate z gorami neuporabnega gradiva, ki ga delegat ne more obdelati in zato tudi ne more o njem kvalificirano odločiti. Navaditi se bomo morali na to, da bodo delegati odločali o končnih rešitvah s tem, da jim bodo znane posledice takšne ali drugačne odločitve. Strokovne službe pa bodo odgovarjale za izvedbo posameznih odločitev.

NIKO ISAJEVIČ

Novo vodstvo OK ZKS

V Ljubljani je bila 3. marca programsko volilna konferenca občinske konference ZKS. Konferenca je med drugim razrešila dotedanjega predsednika Albina Vengusta in sekretarja Igorja Makovca. Novi predsednik občinske konference je Čedo Mokole, sekretar pa Dušan Semolič.

Podrobno poročilo s konference, ki se jo je udeležil tudi predsednik CK ZK Slovenije France Popit, bomo objavili v naslednji številki »Dogovorov«.